

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

3. Si juxta &c. Fasciculus concordatorum Nationis Germanicæ cum
Pontificibus Rom. sub Martino V. Eugenio IV. & Nicolao V. ex quibus
postrema vulgo habentur, quæ tamen se referunt ab priora & ex iis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

nam suorum peccatorum veniam indulgemus, & in retributionem iustorum vitæ æternæ pollicemur augmentum. Eis autem qui non in propriis personis hoc fecerint, sed eorum expensis alios iuxta facultates & qualitates suas viros idoneos destinaverint, ac iis qui alienis expensis, sed in propriis personis accesserint plenam suorum concedimus veniam peccatorum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quadragésimo septimo, pridie Idus Decembris Pontificatus nostri anno primo.

III. FASCICULUS CONCORDATORUM

Nationis Germanicæ cum Pontificibus Romæ sub Martino V. Eugenio IV. & Nicolao V. ex quibus postrema vulgo habentur, quæ tamen se referunt ad priora & ex iis capiunt lucem: itaque cætera quoque hinc sub Nicolai Pontificatu referre placuit ad ann. 1447.

Concordia facta in Concilio Constantiensi inter Martinum Papam V. & nationem Germanicam, de Ecclesiæ Universalis administratione, à Johanne Cardinali Ostiensi Ecclesiæ Romane Vicecancellario sub sigillo ipsius communicata Ecclesiæ Metropolitana Magdeburgensi. Constantiæ 3. Maii Pontificatus Martini anno primo.

Universis & singulis JOHANNES miseratione divinâ Episcopus Ostiensi. Sanctæ Romane Ecclesiæ Cardinalis & Vicecancellarius, salutem in Domino & presentibus fidem indubiam adhibere.

SI juxta laudabilem antiquorum sententiam & providum sapientum consilium dignum est, ea quæ majorum consultissima providentia in subditorum gratiam & commoda geruntur, scripturæ testimonio redigere; dignum per consequens est, & rationi consentaneum, ut adeo nota fiat eorum veritas, quod inde nec desit pacificis opportuna provisio, nec usquam perverfis sub ignorantia variandi supina facultas relinquatur.

§. 2. Cum itaque nuper inter Sanctissimum in Christo Patrem & Dominum nostrum, Dominum Martinum divina providentia Papam quintum, & Reverendos Patres, Prælatos, nec non egregios & circumspectos viros Ambassadors, Procuratores, Doctores & Magistros, ceterosque venerabilem nationem Germanicam in generali Concilio Constantiensi representantes & facientes; nonnulla capitula concordata ab utraque parte sponte suscepta, nec non de dicti Domini nostri Papæ mandato in libro Cancellariæ Sanctæ Romane Ecclesiæ, in quo Romanorum Pontificum constitutiones & ordinationes solent conscribi ad futuram rei certitudinem nobis operam dantibus, prout ad nostrum spectat officium, die quinta decima mensis Aprilis, Pontificatus dicti Domini nostri Papæ anno primo conscripta fuerunt, ac de simili mandato in Audientia contradictarum die secunda mensis Maii, anno quo supra lecta & publicata: adjecto quod sub nostrarum litterarum testimonio indigenis quisque sibi testimonium sumere valeat, in toto vel in ea parte, quâ indigerit earundem.

§. 3. Nos ad Reverendum in Christo Patrem Domini Guntheri Archiepiscopi, ac Præpositi, Decani & Capituli Ecclesiæ Magde-

burgensis instantiam, capitula hujusmodi, sic ut præfertur, concordata & sponte suscepta, ex integro libro prædicto de verbo ad verbum fideliter conscribi & præsentibus annotari fecimus, quorum tenor sequitur in hunc modum.

§. 4. De numero & qualitate Cardinalium, statuimus ut deinceps numerus Cardinalium sanctæ Romanæ Ecclesiæ ad eam sit moderatus, quod non sit gravis Ecclesiæ, qui de omnibus partibus Christianitatis proportionaliter, quantum fieri poterit assumantur, ut notitia causarum & negotiorum in Ecclesiâ emergentium facilius haberi possit, & æqualitas regionum in honoribus Ecclesiasticis observetur; sic tamen, quod num. XXIV. non excedant, nisi pro honore nationum, quæ cardinales non habent, unus vel duo pro semel de Consilio & consensu Cardinalium assumendi viderentur, sint autem viri in scientiâ, moribus & rerum experientia excellentes; Doctores in Theologia, aut in jure Canonico vel Civili, præter admodum paucos, qui de stirpe Regia vel Ducali aut magni Principis oriundi existant, in quibus competens literaturâ sufficiat; non fratres aut nepotes ex fratre vel sorore alicujus Cardinalis viventes; nec de uno ordine mendicantium ultra unum; non corpore vitati, nec alicujus criminis vel infamiae nota reperi, nec fiat eorum electio per auricula vota solummodo, sed etiam cum Consilio Cardinalium collegialiter, sicut in promotione Episcoporum fieri consuevit, qui modus etiam observetur, quando aliquis ex Cardinalibus in Episcopum assumetur.

§. 5. De provisionibus Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, dignitatum & aliorum beneficiorum, Sanctissimus Dominus noster Papa Martinus V. super provisionibus Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum quorumcumque utetur reservationibus juris scripti, ex Constitutione execrabilis & ad Regimen, modificata, ut sequitur. Ad regimen Ecclesiæ generalis, quamquam immeriti suprema dispositione vocati, gerimus in nostris desideris, ut debemus, quod per nostræ diligentiae studium ad quarumlibet Ecclesiarum & Monasteriorum regimina, & alia Ecclesiastica beneficia juxta divinum beneplacitum & nostræ intentionis affectum, viri assumantur idonei, qui præsent & profutur committendis eis Ecclesiis, Monasteriis, & beneficiis prælabitis. Præmissorum namque consideratione inducitur, & suadentibus nobis aliis rationabilibus causis, nonnullorum prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum vestigiis inhærentes, omnes Patriarchales, Archiepiscopales, Episcopales Ecclesias, Monasteria, Prioratus, dignitates, Personatus & officia, nec non Canonicatus & præbendas ac Ecclesias, cæteraque beneficia Ecclesiastica, cum cura vel sine cura, regularia & secularia, quæcumque aut qualiacumque fuerint, etiam si ad illa personæ conueverint, seu debuerint per electionem, seu quemvis alium modum assumi, nunc apud sedem Apostolicam, quocumque modo vacantia, & in posterum vacatura, nec non per dispositionem vel privationem, seu translationem per nos seu auctoritate nostra factas, & in antea faciendas ubilibet, nec non ad quæ aliqui in concordia seu discordia electi vel postulati fuerint, quorum electio cassata, seu postulatio repulsa, vel per eos facta renuntiatio & admissa auctoritate nostra extiterit, seu quorum electorum, postulatorum, & in antea eligendorum seu postulandorum electionem cassari vel postulationem repelli, aut renunciationem admitti per nos seu auctoritate nostra continget apud sedem

ANNO
1447.

1447.

prædictam, vel alibi ubicumque, & etiam per obitum Cardinalium ejusdem Ecclesiæ Romanæ ac officiorum dictæ sedis, quàm diu ipsa officia actualiter tenebant, videlicet Vice-Cancellarii, Camerarii, septem notario- rum, auditorum literarum contradictarum, & Apostolici Palatii causarum Auditorum, Scrip- torum literarum Apostolicarum, & viginti quatuor penitentiaria præfata sedis, & vi- ginti quinque abbreviatorum, nec non vero- rum commensalium nostrorum & aliorum vi- ginti quinque Capellanorum sedis ejusdem in Epitaphio descriptorum, ac etiam quorum- cumque legatorum seu Collectorum ac in ter- tis Ecclesiæ Romanæ rectorum & Thesauri- riorum deputatorum seu missorum hæcenus, vel deputandorum ac mittendorum in poste- rum, vacantia, & in antea vacatura, ubi- cumque dictos legatos vel collectores, seu Rectores, aut thesaurarios, antequam ad Ro- manam Curiam redierint seu venerint, reb- us eximi contigerit ab humanis, nec non quorumlibet, pro quibuscumque negotiis ad Romanam Curiam venientium, vel etiam re- cedentium ab eadem, si in locis à dicta cu- ria ultra duas dietas legalis non distantibus jam forsitan obierint, vel eos in antea tran- sisse de hæc luce contigerit; & etiam simili modo quorumcumque Curialium, peregrina- tionis, infirmitatis, aut recreationis seu alia quacumque causa, vel ad quævis loca sece- dentium, si eos, antequam ad dictam cu- riam redierint, in locis ultra duas dietas ab eadem Curia, ut præmittitur non remotis, dummodo eorum proprium domicilium non existat ibidem, jam forsitan decesserint, vel in posterum eos contigerit de medio submoveri; nunc per obitum hujusmodi vacantia vel in posterum vacatura; rursus monasteria, Prio- ratus, Decanatus, dignitates, personatus, administrationes, officia, Canonicatus, præ- bendas & Ecclesias, ceteraque beneficia Ec- clesiastica secularia vel regularia, cum cura vel sine cura, quæcumque & qualicumque fuerint, etiam si ad illa persona consueverint seu debuissent per electionem, seu quemvis alium modum assumi, quæ promoti per nos vel auctoritate nostra ad Patriarchatum, seu Archiepiscopatum, Episcopatum Ecclesiarum, nec non monasteriorum regimina obtinebant, tempore promotionum de ipsis factarum, nunc quocumque modo vacantia, seu in posterum vacatura; nec non etiam per assecutionem pacificam quorumcumque Prioratum, perso- natum, officiorum, canonicatum, præben- darum, Ecclesiarum aut beneficiorum alio- rum, per nos seu auctoritate literarum nos- trarum immediate collatorum seu conferendo- rum in posterum, præterquam si virtute gra- tiæ expectativæ assecutio fiat, nunc vacantia & in antea vacatura: Plena super præmissis omnibus & singulis cum fratribus nostris col- latione præhabita & matura deliberatione fe- cuta, ordinationi, dispositioni ac provisioni nostræ usque ad quinquennium de ipsorum fratrum consilio, auctoritate Apostolica refer- vamus, decernentes ex nunc irritum & ina- ne, si secus super præmissis, & quolibet eor- um per quoscumque, quavis auctoritate scien- ter vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus quibuscumque constitutionibus à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus editis, quatenus obistere possent super e- narratis articulis, vel alicui vel aliquibus eor- um dicto quinquennio durante. Nulli igitur &c.

§. 6. In Ecclesiis Cathedralibus & etiam Monasteriis Apostolicæ sedi immediate subjec-

tis fiant electiones canonice, quæ ad sedem Apostolicam deferantur, quas etiam ad tem- pus constitutum in constitutione Nicolai III. quæ incipit: Cupientes, Papa expectat; quo facta si non fuerint præsentatæ vel si præsentatæ minus canonice fuerint, Papa provideat; si verò Canonice fuerint, Papa eas confir- met, nisi ex causa rationabili & evidenti, & de fratrum consilio, de digniori & utiliori persona duxerit providendum: proviso, quod confirmati & provisum per Papam nihilominus metropolitanis, & aliis præsentent debita ju- ramenta & alia, ad quæ de jure tenentur.

§. 7. In Monasteriis, quæ non sunt imme- diatè subiecta sedi Apostolicæ, nec non in aliis beneficiis regularibus, super quibus pro confirmatione seu provisione non consuevit haberi recursus ad sedem Apostolicam, non teneantur venire electi, seu illi quibus provi- dendum est, ad curiam ad habendam confir- mationem seu provisionem, nec etiam dicta beneficia regularia cadant in gratiis expecta- tivis: ubi autem in Monasteriis ad Curiam Romanam pro confirmatione venite, seu mit- tere consueverunt, ubi Papa non aliter confir- met aut provideat, quàm superius de Ecclesiis Cathedralibus est expressum.

§. 8. De Monasteriis monialium Papa non disponer, nisi sint exempta, & tunc per com- missionem in partibus. De ceteris dignitati- bus & beneficiis quibuscumque secularibus & regularibus vacaturis, ultra reservationes jam dictas majoribus dignitatibus post Pontificia- les in Cathedralibus, & principalibus in col- legiatis Ecclesiis, exceptis de quibus jure ordi- nario provideatur per illos inferiores, ad quos alias pertinet; nec computentur in turno seu vice eorum.

§. 9. Item Dominus noster Papa declarat, quod per quæcumque aliam reservationem, gratiam expectativam, aut quamvis aliam dispositionem sub quacumque verborum for- ma, per eum aut ejus auctoritate factam vel faciendam, non velit, neque vult, neque intendebat, nec intendit facere aut fieri, quo minus de media parte illarum & illorum, cum vacabunt alternis vicibus liberè dispo- natur per illos, ad quos collatio, provisio, præsentatio, electio, aut alia quævis dispo- sitio pertinebit, prout ad ipsos spectabit de consuetudine vel de jure: ita quod cum de una dignitate, personatu, officio vel benefi- cio, ex illis ad electionem, provisionem, col- lationem, seu quamvis aliam dispositionem alicujus spectante, fuerit auctoritate Apostoli- ca provisum, aut alias dispositum, ille ad cuius electionem, collationem, vel quamvis dispositionem primo loco pertinebat, & ita consequenter de singulis hujusmodi dignitati- bus, personatibus, officiis & beneficiis vacaturis auctoritate ejusdem Domini nostri Papæ & aliorum prædictorum alternatis vicibus dis- ponatur; reservationibus aut aliis à præmissis dispositionibus auctoritate ejusdem Domini nostri Papæ factis vel faciendis non obstantibus quibuscumque.

§. 10. Quotiens verò aliquo vacante be- neficio eadem, invito & gratia expectativa, non apparuerit infra tres menses à die no- tæ vacationis, in loco beneficii, quod alicui de illo secundum prædictas ordinationes fuerit Apostolica auctoritate provisum, ordi- narius vel alius, ad quem illius dispositio pertinebit, de illo liberè disponat, nec sibi in suâ vice computetur. Beneficia quæ per simplicem renunciationem aut permutatio- nem vacaverint, neutri parti computen- tur.

ANNO
1447.

§. 11. De qualificatione beneficiandorum sanctissimus Dominus noster P. P. Martinus V. ad exaltationem fidei Catholicae & spiritualibus profectibus populi Christiani, de consensu & beneplacito nationis Germanicae statuit, ordinat & decernit, quod deinceps in Metropolitanis & Cathedralibus Ecclesiis nationis Germanicae ejusdem, sexta pars Canonatum & praebedarum sit pro Doctoribus aut licentiatibus in sacra pagina vel altero iurium, vel in Theologia Baccalariis formatis aut Magistris in Medicina, qui per biennium, seu Magistris in artibus, qui per quinquennium post Magisterium in Theologia aut altero iurium, studuerunt in studio generali; Sic videlicet, quod ubicunque non fuerit saltem sexta pars Canonatorum praebedarum in Metropolitana aut Cathedrali Ecclesia taliter graduatorum, ibi quicumque deinceps vacaverit Canonatus & praebedae, quacunque etiam Apostolica vel alia auctoritate, non nisi taliter graduatis conferatur, quousque dicta sexta pars compleatur taliter graduatorum. Si tamen infra mensem a tempore vacationis reperitus fuerit taliter graduatus, & alius idoneus qui per se vel procuratorem voluerit acceptare, quod postmodum continetur, ut ad minus dictus numerus sexta pars Canonatorum taliter ut praemittitur graduatorum in ipsis Metropolitanis & Cathedralibus Ecclesiis habeatur; Ubi autem soli consueverunt Illustres ac de Comitum vel Baronum genere, vel ex utroque genere militares in Canonicos admitti, taliter graduati qui acceptare voluerint, si taliter nobiles, ut praemittitur fuerint in Ecclesiis, ceteris etiam nobilibus saltem usque ad dictum numerum praerantur.

§. 12. Item quod in aliis collegiatis Ecclesiis ejusdem nationis similiter sexta pars Canonatorum & praebedarum, deinceps modo praemisso conferatur sicut praemittitur graduatis, aut saltem in Medicina aut in artibus Magistris vel licentiatibus, aut in Theologia, vel altero iurium Baccalariis examinatis per rigorem.

§. 13. Item quod Parochiales Ecclesiae habentes anni extimationem, quae secundum famam publicam attendatur, duo millia communicantium vel plures; deinceps non conferantur etiam Apostolica vel quacunque alia auctoritate, nisi Doctoribus aut licentiatibus in sacra pagina, vel iure Canonico, vel Civili, vel Baccalariis in Theologia formatis. Si tamen infra mensem a tempore vacationis Ecclesiae numerandum, reperitur taliter graduatus, qui per se vel procuratorem voluerit acceptare; decernendo irritum & inane, si secus in praemissis, tam circa Canonatus & praebedas, quam parochiales Ecclesias vel eorum aliquid a quoquam quavis etiam Apostolica auctoritate fuerit attentatum. Salvis semper laudabilibus consuetudinibus & statutis Ecclesiarum, quae praemissis non adverantur in contrarium aut facientibus non obstantibus quibuscunque.

§. 14. Item quatenus praedicta ordinatio pluribus profit, & humanae ambitioni frenum imponatur, ordinat, statuit & decernit idem Dominus noster P. P. Quod vigore praesentis constitutionis seu ordinationis nemo graduatorum possit ultra unum beneficium Ecclesiasticum adipisci.

§. 15. De praerogativa graduatorum. Item vult quod in pari data ad eandem collationem graduatus non graduato praeratur praerogativa & diligentis non obstantibus quibuscunque.

§. 16. Item quod Vicariae ad certa chori officia in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiatis deputatae non conferantur etiam Apostolica

auctoritate, nisi talibus, qui huiusmodi beneficia cantando & legendo, & aliis sciverint & poterint personaliter adimplere.

§. 17. De Annatis. De Ecclesiis & Monasteriis virorum duntaxat vacantibus & vacaturis, solventur pro fratribus primi anni a die vacationis summa pecuniarum in libris Camerae Apostolicae taxatae, quae communia servitia nuncupantur, si quae vero excessivè taxatae sunt, iuste retaxentur, & provideatur specialiter in gravatis regionibus secundum qualitatem rerum, temporum & regionum, ne nimium praerantur, ad quod dabuntur commissarii, qui diligenter inquirent & retaxent. Taxae autem praedictae pro media parte infra annum, a die habitae possessionis pacificae totius vel majoris partis solventur, & pro media parte alia infra sequentem annum. Et si infra annum bis vel pluries vacaverint, semel tantum solvatur, nec debitum huiusmodi in successorem in Ecclesia vel Monasterio transeat. De ceteris autem dignitatibus, personatibus, officiis & beneficiis secularibus quibuscunque & regularibus, quae auctoritate sedis Apostolicae conferentur, vel providebitur de eisdem, (praeterquam vigore gratiarum expectatarum aut causa permutacionis) solvantur annuata seu medii fructus iuxta taxam solitam a tempore unionis (possessionis) infra annum, & debitum huiusmodi in successorem in beneficio non transeat. De beneficiis, quae valorem viginti quatuor florenorum de Camera non excedunt, nihil solvatur; debitis omnibus praeteriti temporis usque ad assumptionem Domini nostri communium servitorum & annuatorum pro medietate relaxatis, solventibus aliam medietatem infra sex menses a die publicationis.

§. 18. De causis tractandis in Romana Curia vel non. Sanctissimus Dominus noster P. P. Martinus V. statuit & ordinat, quod nullae causae in Romana curia committantur, nisi quae de iure & natura causae in Romana Curia tractate debeant, & quod causa, quae ad forum Ecclesiasticum de iure vel consuetudine non pertinent, per curiam Romanam etiam praetextu resignationis laicorum extra tempus passagii generalis non recipiant de illis cognoscendo in Curia vel extra committendo, nisi de consensu partium. Quae vero ad forum Ecclesiasticum pertinent, & de iure sunt per appellationem aut alias ad Romanam Curiam devoluta, ac de sui natura in eadem tractandae, tractentur in ea, ceterae committantur in partibus, nisi forsitan pro causa & personarum qualitate, in commissione exprimentia illis tractare in Curia expediat, pro Iustitia consequenda, vel de partium consensu in Curia tractentur.

§. 19. De Commendis. Ordinar Dominus noster Papa, quod in posterum Monasteria, aut magni prioratus Conventuales (habentes) his temporibus ultra decem religiosos, & officia Claustralia, dignitates majores post Pontificiales in Cathedralibus, sicut & Ecclesiae parochiales nulli praelato, etiam Cardinali dentur in Commendam, datae aut dati quam primum commendatariis loco illorum de aequivalenti providebitur post pacificam possessionem adeptam illas dimittant, una etiam Ecclesia Metropolitana uni Cardinali vel Patriarchae antecessori poterit provisionem officientem non habenti.

§. 20. De Simonia. Ut autem considerata malitia aliquorum temporum proximè praeritorum, quibus labes Simoniacae tam in ordinibus quam in beneficiis Ecclesiasticis tunc conferendis & percipiendis ac religionibus ingrediendis fuit heu nimium frequentata, laesis in hoc conscientis ad perniciosiorem administrationem & perceptionem factorum Ecclesia-

ANNO
1447.

ANNO
1447.

ficorum, salubriter omnibus consulari, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Abbatissis, cæterisque Prælati: nec non Clericis ac personis Ecclesiasticis, religiosis & secularibus utriusque sexus: ut quilibet eorum infra tres menses post publicationem, aut inscriptionem præsentium sibi, aut in Diocesi, ubi Domicilium habuerit factam, aliquem in Sacra Pagina, vel in iure Canonico Doctorem vel licentiatum vel Baccalarium formatum, ubi talis potest commodè reperiri, vel ubi talis non reperiretur, lectorem aut alius intelligentem sacerdotem discretum, ac bonæ fidei, curatum vel non curatum eligere valeat confessorum, qui infra prædictum tempus, quantum commodè fieri poterit, ejus confessione audita ipsam personam contententem à suis peccatis & à quibuscumque excommunicationum suspensionibus & interdictis aliisque sententiis, censuris atque penis, quas forsitan propter Symoniacam in ordine vel beneficio Ecclesiastico, religionis ingressu, aut alias qualitercumque activè vel passivè, commissam usque ad tempus publicationis prædictæ dignoscitur incurrisse, in foro conscientie duntaxat absolvere; nec non secum super irregularitate, pro eo quod hujusmodi sententiis aut excommunicatione ligata forsitan missis vel alia divina officia celebrasse, aut se illis immicuisse censetur; usque ad tempus prædictum contracta, ipsaque propter præmissa aut eorum aliquod à sui ordinis vel officii executione suspensa, quod in illis nihilominus ministrare illa exercere & adepta beneficia, vel statum in quo est retinere, & ad ulteriora promoveri possit, in dicto foro valeat dispensare; ac eadem beneficia, quæ obtinet, ab hoc forsitan vacantia vel vacatura, sicut postquam dimiserit reconferre, omnemque inhabilitatis, irregularitatis nec non infamie maculam Simoniacam, atque aliam labem per eam occasione prædicta usque ad tempus prædictum contractum in eodem foro totaliter abolere: *fructus* quoque beneficiorum Ecclesiasticorum, quos forsitan indebitè percipit & quos percipere potuisset, & ad quicquid, occasione prædicta fuerit refundendum (dummodo persona ipsa ad refusionem faciendam, deducto ne egeat, in statu in quo tunc fuerit, aut alias absque nota vel scandalo sufficiens non fuerit) in dicto foro remittetur, ac etiam de his quietare & liberare tenore præsentium (literarum) indulgemus; constitutionibus Apostolicis in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 21. De non vitandis excommunicatis nisi fuerint denunciati. Insuper ad vitandum sandala & multa pericula, subveniendumque conscientis timoratis, omnibus Christi fidelibus tenore præsentium (literarum) indulgemus, quod nemo deinceps à communione alicujus in sacrorum administratione vel receptione aut aliis quibuscumque divinis, vel ex prætextu, cujuscumque sententiæ, aut censuræ Ecclesiasticæ à jure vel homine generaliter promulgatæ teneatur abstinere, vel aliquem vitare, aut interdictum Ecclesiasticum observare, nisi sententia vel censura hujusmodi fuerit in vel contra personam, Collegium, universitatem, Ecclesiam communitatem aut locum, certam vel certum à iudice publicata vel denunciata specialiter & expressè: constitutionibus Apostolicis & aliis in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Salvo si quem pro sacrilega manuum injectione in Clericum, sententiam latam Canone adeò notoriè consti-

rit incidisse, quod factum non possit aliqua tergiversatione celari, nec aliquo juris suffragio excusari. Nam à communione illius licet denunciatus non fuerit volumus abstinere, juxta canonicas sanctiones.

§. 22. De dispensationibus. Ordinatur etiam Dominus noster ad Ecclesias Cathedralis, Monasteria, prioratus Conventuales, aut Parochiales Ecclesias, super defectu ætatis ultra triennium nullatenus dispensare; nisi forte Ecclesiis Cathedralibus ex ardua & evidenti causa, de consilio Cardinalium seu majoris partis illorum videretur aliter dispensandum. Item Dominus noster in arduis & gravibus casibus sine consilio Cardinalium non intendit dispensare.

§. 23. De provisione Papæ & Cardinalium. Romano Pontifici & sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus pro illorum sustentatione, *rebus Romana Ecclesia stantibus, ut sunt, non videtur aliter posse provideri, quam huc usque factum est, scilicet per beneficia & Communia servitia, quæ vacantia nuncupantur*; verum circa beneficiorum qualitatem taliter duximus providendum, quod nulli Cardinali Monasterium (vel) Prioratus conventualis, ultra numerum decem Religiosorum secundum moderna tempora haberetur (habere) consueti, nulla major dignitas post Pontificalem in Cathedralibus aut Parochialibus Ecclesiis, nullum officium Claustrale, nullum Xenodochium, hospitale, elemosinaria aut leprosarum in ritum vel administrationem conferantur; & si quæ talia nunc obtinent, quem primum Papa loco illorum de alio æquivalenti providebit, illa dimittere teneantur, sicut superius de commodis est dictum.

§. 24. De Indulgentiis. Cavebit Dominus noster Papa in futurum nimiarum indulgentiarum effusionem, ne vilescant & in præteritum concessas, ab obitu Gregorii XI. ad instar alterius indulgentiæ revocet & annullat.

§. 25. Item Sanctissimus Dominus noster & inclita natio Germanorum concesserunt & prolestati sunt, quod omnia & singula (supra) scripta durare & tolerari debeant, usque ad quinquennium duntaxat, à dato præsentium numerandum; Constitutionibus Apostolicis, Regis Cancellariæ factis & fiendis, & aliis in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque; quodque per observantiam eorum nullum jus novum Rom. Pontifici, aut alicui Ecclesiæ vel personæ acquiratur, seu præjudicium generetur. Sed lapsò dicto quinquennio, quælibet Ecclesiæ & personæ prædicta liberam facultatem habeat utendi quolibet jure suo. Non obstantibus supra dictis. Et quod capitula prædicta & quodlibet eorum dentur cuilibet ea habere volenti, communiter seu divisim in autentica forma, seu sigillo Vice-Cancellarii cum subscriptione Notarii, sic quod fidem faciant exhibita ubicunque; pro toto autem non solvantur ultra duodecim grossi Turonenses.

§. 26. Hæc universitati vestræ tenore præsentium firmiter attestantes, eadem nostras præsentis litteras in horum fidem & testimonium præfato Domino Archiepiscopo, Præposito, Decano & Capitulo Magdeburgensi concessimus, nostri Sigilli munimine roboratas. Datum Constantiæ provincie Maguntin. in Domino habitationis nostræ, anno quo supra, die tertia mensis Maii, Pontificatus supra dicti Domini Papæ anno primo.

ANNO
1447.